

Mariusz Cichomski
Mirosław Kumanek

Administracyjne metody przeciwdziałania przestępczości – Nieformalna Sieć ds. Administracyjnego Podejścia do Przeciwdziałania i Zwalczania Przestępczości Zorganizowanej

Administracyjne podejście do przeciwdziałania przestępczości

Administracyjne podejście do przestępczości zakłada wykorzystywanie prawoadministracyjnych instrumentów w celu eliminowania lub ograniczania sfer aktywności przestępczej między innymi przez stosowanie mechanizmów kontrolnych, prowadzenie odpowiedniej polityki wydawania pozwoleń, koncesji czy innego rodzaju decyzji administracyjnych, a także tworzenie skutecznego ustawodawstwa.

W procesie prawotwórczym założeniem administracyjnego podejścia do przestępczości jest wyposażenie organów administracji (centralnej i samorządowej) w narzędzia pozwalające nie tylko na ograniczanie podatności tych podmiotów na zagrożenia ze strony środowisk przestępczych (aspekt prewencyjny), lecz także zapewniające organom administracji instrumenty prawne służące ograniczeniu różnego rodzaju sfer działalności przestępczej.

Administracyjne podejście może więc polegać zarówno na samodzielnych działaniach prowadzonych przez organy administracji, jak i na ich bezpośredniej współpracy z organami ścigania. Przepisy administracyjne mogą również obligować adresatów tych przepisów do działań umożliwiających tym organom realizację funkcji kontrolnych (np. poprzez przekazywanie określonego rodzaju dokumentacji w związku z prowadzonymi transakcjami). Ponadto same organy ścigania w swojej działalności korzystają z instrumentów administracyjnych. Jednym z nich jest umożliwianie tym organom dostępu do baz danych będących w posiadaniu różnych organów administracji publicznej, w których znajdują się zasoby użyteczne w ściganiu sprawców przestępstw.

Korzystanie z instrumentów administracyjnych w celu ograniczania działalności przestępczej, w tym o charakterze zorganizowanym, może mieć charakter bieżący, wynikający z realizacji rutynowych zadań, lub być elementem kompleksowych, ukierunkowanych działań (uregulowań) mających zminimalizować zagrożenie daną formą przestępczości.

W Polsce przykładem ukierunkowanych działań administracyjnych zmierzających do eliminacji określonej sfery aktywności przestępczej była walka ze sprzedażą tzw. nowych narkotyków (dopalaczy). W tym celu wprowadzono m.in. możliwość karania osób wytwarzających lub wprowadzających do obrotu na terenie RP środki zastępcze¹, na podstawie decyzji właściwego państwowego inspektora sanitarnego, wydawanej na podstawie znowelizowanej w tym celu tawy o przeciwdziałaniu

¹ Substancje pochodzenia naturalnego lub syntetycznego w każdym stanie fizycznym lub produkt, roślina, grzyb lub ich część, zawierające taką substancję, używane zamiast środka odurzającego lub substancji psychotropowej lub w takich samych celach jak środek odurzający lub substancja psychotropowa, których wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu nie jest regulowane na podstawie przepisów odrębnych; do środków zastępczych nie stosuje się przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

narkomanii². Wynikiem tych działań było przede wszystkim wyeliminowanie stacjonarnych punktów dystrybucji dopalaczy, do czego przyczyniła się nie tyle działalność organów ścigania, ile przedstawiciele innych podmiotów publicznych, w tym wypadku inspekcji wchodzących w skład administracji zespolonej.

Innym przykładem działań administracyjnych, tym razem opartych na stricte prawnych rozwiązaniach służących eliminowaniu podstaw do prowadzenia działalności przestępczej, było wdrożenie przepisów zmieniających system naliczania i odliczania podatku od towarów i usług w obrocie złomem, między innymi poprzez przesunięcie obowiązku odprowadzania podatku VAT ze sprzedawcy złomu na jego ostatecznego nabywcę, ograniczając tym samym możliwość ubiegania się przez sprzedawcę o zwrot podatku z urzędu skarbowego³. Założeniem tych działań było doprowadzenie do zmian w mechanizmie rozliczania VAT i eliminacji nadużywanego przez podatników prawa do odliczenia podatku naliczonego za pomocą tzw. słupów, a także wystawiania na nie pustych faktur.

Należy podkreślić, iż to właśnie w sferze przestępczości ekonomicznej, zwłaszcza związanej z wyłudzeniami akcyzy i VAT oraz zaniżaniem należności publiczno-prawnych, przepisy administracyjne odgrywają kluczową rolę w przeciwdziałaniu przestępczości, a także są podstawą prowadzenia przez organy podatkowe (kontrolne) działań zmierzających do ustalenia faktu wystąpienia nieprawidłowości w określonych transakcjach.

Administracyjne metody wpisują się w ideę zintegrowanego podejścia⁴ do przestępczości zorganizowanej, wskazywanego na forum Unii Europejskiej jako kluczowe dla wzmocnienia zdolności poszczególnych krajów do przeciwdziałania i zwalczania tej formy przestępczości. Zintegrowane podejście zakłada z jednej strony pogłębianie współpracy między organami ścigania, czego wynikiem ma być zwiększenie ich skuteczności w zwalczaniu przestępczości (określane na poziomie UE jako czynności operacyjne, które należy jednak rozumieć szerzej, uwzględniając przede wszystkim czynności operacyjno-rozpoznawcze i dochodzeniowo-śledcze). Z drugiej strony podkreśla ono subsydiarne znaczenie wykorzystania metod alternatywnych⁵, polegających na bezpośredniej współpracy organów ścigania z podmiotami zewnętrznymi – sektorem prywatnym (przede wszystkim ze zrzeszeniami branżowymi czy koncernami), organizacjami pozarządowymi, środkami masowego przekazu czy jednostkami naukowymi, a także z innymi organami administracji publicznej.

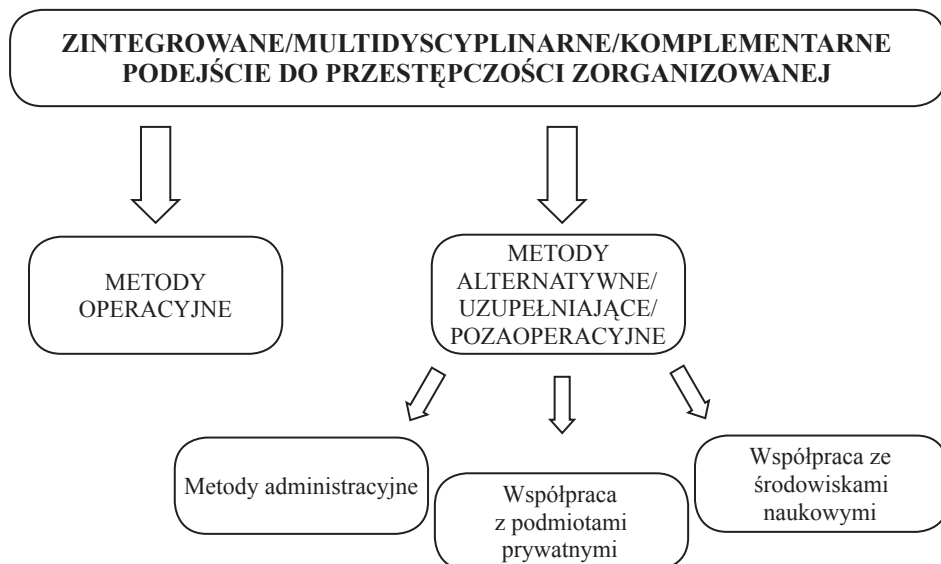
² Ustawa z dnia 8 października 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. Nr 213, poz. 1396).

³ Ustawa z dnia 18 marca 2011 roku o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz.U. Nr 64, poz. 332).

⁴ Wymiennie są też stosowane określenia: „podejście multidyscyplinarne” lub „podejście komplementarne”.

⁵ Analogicznie jak w przypadku zintegrowanego (multidyscyplinarnego, komplementarnego) podejścia, również w przypadku metod używa się zamiennych terminów: „uzupełniające” lub „pozaoperacyjne”.

Podział zintegrowanego podejścia do przestępczości na elementy składowe, zgodnie z rozumieniem prezentowanym na forach UE, przedstawiono na poniższym rysunku.

Rysunek. Administracyjne podejście do przestępczości zorganizowanej w kontekście innych metod przeciwdziałania i zwalczania tej formy przestępczości.

Źródło: Opracowanie własne autorów.

Zasadność rozwijania administracyjnych metod przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej została ujęta w Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej⁶ z 2000 r. Wskazano w niej między innymi na potrzebę wykorzystania środków o charakterze ustawodawczym i administracyjnym do zapobiegania przestępczości przez: tworzenie rejestrów osób prawnych, zakazy sprawowania kierowniczych stanowisk w podmiotach działalności gospodarczej przez osoby skazane za przestępstwa, tworzenie rejestrów osób objętych tymi zakazami, a także międzynarodową wymianę informacji zawartych we wspomnianych rejestrach⁷.

Potrzeba wykorzystania administracyjnych środków w walce z przestępczością zorganizowaną została dostrzeżona również na forum Unii Europejskiej. Wprawdzie w decyzji w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej z 2008 r.⁸ nie wskazano wprost na konieczność rozwijania tego rodzaju metod, zobowiązano w niej jednak państwa członkowskie do działań wpisujących się w to podejście⁹. W przyjętym w 2009 r. przez Radę Europy Programie Sztokholmskim¹⁰ natomiast wśród metod zapobiegania

⁶ Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 listopada 2000 r. (Dz.U. z 2005 r. Nr 18, poz. 158, z późn. zm).

⁷ Tamże, art. 31.

⁸ Decyzja Ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.Urz. UE L 300 z 11 listopada 2008 r.), s. 42.

⁹ Na przykład w artykule 6.

¹⁰ Program Sztokholmski – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli (2010/C 115/01) (Dz.Urz. UE C 115 z 4 maja 2010 r.), s. 1.

tej formie przestępczości wskazano na wykorzystanie środków administracyjnych i propagowanie współpracy między organami administracyjnymi, szczególnie w kontekście wymiany doświadczeń państw członkowskich w tym zakresie.

W 2009 r. na forum funkcjonującej wówczas grupy roboczej UE *Multidisciplinary Group on Organized Crime* – MDG (obecnie GENVAL), przedstawiciele Holandii wystąpili z inicjatywą przeprowadzenia wśród państw członkowskich ankiety dotyczącej wykorzystywania instrumentów administracyjnych. Na podstawie uzyskanych wyników opracowano *Analizę administracyjnych i pozakarnych instrumentów w różnych państwach członkowskich oraz propozycje przyszłych działań*¹¹. Także w tym dokumencie wskazano na potrzebę wymiany doświadczeń pomiędzy państwami.

O znaczeniu pozaoperacyjnych metod przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej świadczy również ujęcie tego zagadnienia w *Strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej*¹² z 2010 r.

Potrzeby rozwijania administracyjnych metod przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej dostrzeżono również podczas przewodnictwa Węgier w Radzie Unii Europejskiej, przypadającego na pierwszą połowę 2011 r. Efektem działań było opublikowanie podręcznika pt. *Uzupełniające podejście i działania w zakresie przeciwdziałania i zwalczania przestępczości zorganizowanej. Zbiór przykładów dobrych praktyk Państw Członkowskich Unii Europejskiej*¹³ stanowiącego zestaw innowacyjnych praktyk i instrumentów stosowanych w państwach członkowskich, które uzupełniają tradycyjne operacyjne metody działania wykorzystywane przez organy ścigania. Podręcznik jest wynikiem siedmiu miesięcy prac grupy ekspertów z Węgier, Polski¹⁴, Belgii, Finlandii, Włoch, Holandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii, a także Komisji Europejskiej, Europolu i Sekretariatu Rady, działających pod auspicjami Stałego Komitetu Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego – COSI.

Podczas przygotowań do objęcia przewodnictwa w Radzie UE w drugiej połowie 2011 r. Polska zadeklarowała chęć zaktualizowania wspomnianego podręcznika, a także wsparcie działań zmierzających do wzmocnienia wykorzystywania administracyjnych metod przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej, czego przejawem było zaangażowanie w rozwój Nieformalnej Sieci ds. Administracyjnego Podejścia do Przeciwdziałania i Zwalczania Przystępczości Zorganizowanej.

Nieformalna Sieć ds. Administracyjnego Podejścia do Przeciwdziałania i Zwalczania Przystępczości Zorganizowanej

Podstawą do stworzenia Nieformalnej Sieci ds. Administracyjnego Podejścia do Przeciwdziałania i Zwalczania Przystępczości Zorganizowanej były konkluzje Rady UE ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z 2010 r. w sprawie zwalczania

¹¹ *Analysis Administrative/Non-Penal Instruments in various Member States & Proposal Future Steps*, Brussels, 25 February 2010 (13460/2/09).

¹² *Strategia Bezpieczeństwa Wewnętrznego Unii Europejskiej – Dążąc do europejskiego modelu bezpieczeństwa*, Luksemburg 2010, Urząd Publikacji Unii Europejskiej.

¹³ *Complementary approaches and actions to prevent and combat organized crime. A collection of good practice examples from EU Member States*.

¹⁴ W pracach nad podręcznikiem Polskę reprezentował przedstawiciel Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji.

przestępczości tzw. grup mobilnych¹⁵. Zawierały one m.in. wezwanie państw członkowskich i Komisji Europejskiej do uaktywnienia współpracy w ramach nieformalnej sieci punktów kontaktowych, właściwych w obszarze administracyjnych środków przeciwdziałania zjawisku mobilnych grup przestępczych, a także innych obszarów przestępczej działalności.

W konkluzjach określono główne zadania Sieci, do których zalicza się:

- promowanie administracyjnych metod zapobiegania przestępczości,
- zbadanie możliwości wzmocnienia wymiany informacji pomiędzy organami administracji i organami ścigania państw członkowskich UE, z wykorzystaniem istniejących instrumentów międzynarodowej wymiany informacji i uwzględnieniem ograniczeń w tym zakresie wynikających z ustawodawstwa obowiązującego w krajach członkowskich UE,
- szerzenie dobrych praktyk w stosowaniu administracyjnych metod zapobiegania przestępczości,
- proponowanie nowych inicjatyw w zakresie stosowania administracyjnego podejścia do przeciwdziałania i zwalczania przestępczości zorganizowanej,
- informowanie właściwych grup roboczych Rady UE ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych o wynikach swoich prac za pośrednictwem państw sprawujących przewodnictwo w Radzie UE,
- przeprowadzanie spotkań Sieci co najmniej raz na pół roku.

We wrześniu 2011 r., w trakcie polskiej prezydencji w Radzie UE, Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego postanowił, że Nieformalna Sieć powinna uwzględniać administracyjne podejście nie tylko w celu zapobiegania działalności mobilnych grup przestępczych¹⁶, lecz także pozostałych grup działających w innych obszarach przestępczości zorganizowanej, określonych przez Radę UE ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych jako priorytetowe, tj. narkotyków syntetycznych i nowych substancji psychoaktywnych, handlu ludźmi, cyberprzestępczości, nielegalnej migracji, nielegalnego przemytu narkotyków i towarów akcyzowych drogą morską z wykorzystaniem kontenerów, przestępczości zorganizowanej wywodzącej się z Bałkanów Zachodnich, a także z Afryki Zachodniej¹⁷. Podczas duńskiej prezydencji w Radzie UE, przypadającej na pierwszą połowę 2012 r., zakres ten został rozszerzony i odnosi się obecnie do przestępczości poważnej i zorganizowanej.

Posiedzeniom Nieformalnej Sieci przewodniczy kraj sprawujący w danym okresie prezydencję w Radzie UE wspólnie z Komisją Europejską. Nieformalna Sieć ustala plan swoich prac, uwzględniając ewentualne sugestie COSI oraz okresowo informuje COSI o realizowanych przedsięwzięciach.

Nieformalna Sieć koncentruje się na wymianie dobrych praktyk w zakresie szczególnie interesującym kraje członkowskie, a także na promowaniu wykorzystywania administracyjnych instrumentów zapobiegania przestępczości poważnej i zorganizowanej.

¹⁵ *Council conclusions on the fight against crimes committed by mobile (itinerant) criminal groups*, 3051st Justice and Home Affairs Council meeting, Brussels, 2 and 3 December 2010.

¹⁶ *Council conclusions on the fight against crimes...* definiują mobilne grupy przestępcze jako grupy przestępcze posiadające szeroki obszar działania, również w wymiarze międzynarodowym, systematycznie pozyskujące dobra poprzez kradzieże i oszustwa.

¹⁷ *Council conclusions on setting EU's priorities for the fight against organised crime between 2011 and 2013*, 3096th Justice and Home Affairs Council meeting, Luxemburg, 9 and 10 June 2011.

Polska podczas swojej prezydencji wspólnie z Europolem zainicjowała pod koniec 2011 r. prace nad utworzeniem na potrzeby Nieformalnej Sieci, w ramach wirtualnej Platformy Ekspertów Europolu (*Europol Platform For Experts*), praktycznego narzędzia współpracy w postaci strony internetowej dedykowanej administracyjnemu podejściu do zapobiegania przestępczości zorganizowanej¹⁸. Prace nad stroną były prowadzone w 2012 r. przez przedstawicieli punktów kontaktowych Nieformalnej Sieci¹⁹ tworzących tzw. wąską grupę ekspercką (*core group*), w której skład wchodzi przedstawiciele Polski²⁰, Belgii, Cypru, Holandii, Wielkiej Brytanii, Włoch oraz Komisji Europejskiej, Europolu i Eurojustu. Strona ta ma ułatwić członkom Nieformalnej Sieci bieżącą wymianę informacji (nie mogą one zawierać danych osobowych) oraz doświadczeń w stosowaniu administracyjnych metod przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej. Współpraca ma być prowadzona zarówno poprzez bezpośrednie kontakty na forum Platformy, jak i umieszczanie na niej tematycznych materiałów.

W dłuższej perspektywie jest planowane umożliwienie dostępu do tej strony, poza przedstawicielami organów ścigania, również innym organom administracji czy reprezentantom środowisk naukowych prowadzącym badania nad przestępczością zorganizowaną. Platforma pozwala na wprowadzenie różnych poziomów uczestnictwa (zakresów dostępu), dlatego też możliwe jest częściowe włączanie do niej podmiotów zewnętrznych²¹.

W listopadzie 2012 r., podczas cypryjskiej prezydencji Rady UE, strona dotycząca administracyjnego podejścia do zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej na Platformie Ekspertów Europolu została oficjalnie udostępniona wszystkim członkom Nieformalnej Sieci.

Wyzwania

Rozwijanie administracyjnych metod przeciwdziałania przestępczości wiąże się z istotnymi wyzwaniami. Należy podkreślić zarówno różny poziom rozwoju tego rodzaju instrumentów w poszczególnych państwach członkowskich UE, jak i odmienny stosunek do korzystania z nich przedstawicieli organów ścigania.

Na gruncie krajowym szczególnie istotne pozostaje podjęcie działań służących zapoznaniu właściwych instytucji ochrony porządku prawnego z możliwościami rozwijania administracyjnych instrumentów zapobiegania przestępczości, a także z narzędziami wspierającymi międzynarodową wymianę doświadczeń w tym zakresie, jak strona dedykowana temu zagadnieniu na Platformie Ekspertów Europolu. Należy się jednak spodziewać, że w początkowej fazie funkcjonowania strony większość krajów UE, w tym Polska, będzie korzystać z doświadczeń krajów bardziej zaawansowanych we wprowadzaniu administracyjnego podejścia, tj. Belgii, Holandii i Wielkiej Brytanii.

¹⁸ Jeszcze w czerwcu 2011 r. Konwencja Szeffów Policji Europejskich przyjęła zalecenia odnoszące się między innymi do bardziej kreatywnego podejścia do zwalczania przestępczości zorganizowanej, wykraczającego poza tradycyjne metody dochodzeniowe organów ścigania i obejmującego środki administracyjne i zapobiegawcze.

¹⁹ Polski punkt kontaktowy Nieformalnej Sieci został umiejscowiony w Wydziale Przeciwdziałania Zagrożeniom Terrorystycznym i Przestępczości Zorganizowanej Departamentu Nadzoru Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

²⁰ W pracach uczestniczy przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

²¹ Uzyskanie dostępu do uczestnictwa w wirtualnej platformie jest możliwe za pośrednictwem krajowego punktu kontaktowego, po weryfikacji dokonanej przez wąską grupę ekspercką i Europol.

Istotne pozostaje także dokonanie pogłębionej diagnozy zjawisk sprzyjających działalności zorganizowanych grup przestępczych (obszarów kryminogennych) w kontekście możliwości ich ograniczenia przy wykorzystaniu administracyjnych instrumentów, wraz ze wskazaniem ewentualnych środków rekomendowanych do przyjęcia lub zastosowania w tym zakresie.

W dłuższej perspektywie ważne jest również pozyskanie do prowadzenia współpracy w przedmiotowym zakresie partnerów spośród przedstawicieli administracji publicznej (spoza organów ścigania), a w dalszej kolejności również środowisk naukowych czy sektora prywatnego.

Z perspektywy rozwijania administracyjnych metod przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej oraz wymiany międzynarodowych doświadczeń istotne znaczenie mają również przygotowywane obecnie założenia do holenderskiego projektu badawczego, którego celem jest analiza zakresu stosowania administracyjnych instrumentów zapobiegania przestępczości zorganizowanej, a także wymiana informacji między organami ścigania i strukturami administracyjnymi w wybranych państwach Unii Europejskiej, w tym w Polsce. Projekt ten ma być realizowany poprzez analizę istniejącego ustawodawstwa, a także nawiązanie kontaktów z przedstawicielami organów ścigania, administracji i środowisk naukowych.

Bibliografia

1. *Analysis Administrative/Non-Penal Instruments in various Member States & Proposal Future Steps, Brussels, 25 February 2010 (13460/2/09).*
2. *Complementary approaches and actions to prevent and combat organized crime. A collection of good practice examples from EU Member States.*
3. *Council conclusions on the fight against crimes committed by mobile (itinerant) criminal groups, 3051st Justice and Home Affairs Council meeting, Brussels, 2 and 3 December 2010.*
4. *Council conclusions on setting EU's priorities for the fight against organised crime between 2011 and 2013, 3096th Justice and Home Affairs Council meeting, Luxemburg, 9 and 10 June 2011.*
5. *Decyzja Ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.Urz. UE L 300 z 11 listopada 2008 r.).*
6. *Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 listopada 2000 r. (Dz.U. z 2005 r. Nr 18, poz. 158, z późn. zm).*
7. *Ustawa z dnia 8 października 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. Nr 213, poz. 1396).*
8. *Ustawa z dnia 18 marca 2011 roku o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz.U. Nr 64, poz. 332).*
9. *Program Sztokholmski – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli (2010/C 115/01) (Dz.Urz. UE C 115 z 4 maja 2010 r.).*
10. *Strategia Bezpieczeństwa Wewnętrznego Unii Europejskiej – Dążąc do europejskiego modelu bezpieczeństwa, Luksemburg 2010, Urząd Publikacji Unii Europejskiej.*

Abstrakt

Administracyjne podejście do przestępczości zorganizowanej polega na wykorzystywaniu prawnoadministracyjnych instrumentów w celu eliminowania lub ograniczania sfer aktywności przestępczej. Stanowi ono subsydiarne narzędzie względem innych metod walki z tego rodzaju przestępczością i wpisuje się w ideę zintegrowanego podejścia do przestępczości zorganizowanej, zakładającego z jednej strony pogłębianie wzajemnej współpracy między organami ścigania, z drugiej zaś uwzględniającego uzupełniające znaczenie metod alternatywnych, zakładających bezpośrednią współpracę organów ścigania z podmiotami zewnętrznymi.

Rozwijanie metod administracyjnych, wskazywanych na forum Unii Europejskiej jako kluczowe dla wzmocnienia zdolności poszczególnych krajów w zakresie przeciwdziałania i zwalczania przestępczości zorganizowanej, wiąże się z istotnymi wyzwaniami, w tym w kontekście zróżnicowanego poziomu rozwoju tego rodzaju instrumentów w poszczególnych państwach oraz rzeczywistego stosunku służb do korzystania z tego rodzaju instrumentów.

Mając powyższe na uwadze, w okresie polskiego przewodnictwa w Radzie UE Polska zaangażowała się w popularyzowanie administracyjnych metod przeciwdziałania przestępczości na forum unijnym. Przejawem tych działań był aktywny udział w Nieformalnej Sieci ds. Administracyjnego Podejścia do Przeciwdziałania i Zwalczania Przestępczości Zorganizowanej oraz w pracach nad utworzeniem, w ramach wirtualnej Platformy Ekspertów Europolu, praktycznego narzędzia współpracy w postaci strony dedykowanej temu zagadnieniu.

Abstract

The administrative approach in preventing and combating organized crime involves the use of administrative legal instruments to eliminate or reduce criminal activity. It is a tool subsidiary to other methods of combating crime. It also corresponds with the concept of an integrated approach to organized crime, which includes, on the one hand, tightening the cooperation between law enforcement and, on the other hand, the use of alternative methods, provided that law enforcement authorities and external entities cooperate directly.

The development of administrative methods of preventing and combating organized crime, has been considered by the EU as crucially important in strengthening the capacities of individual countries to prevent and combat organized crime. However, this also entails considerable challenges, especially when it comes to various levels of development of these methods across the EU as well as their actual use by law enforcement authorities in various EU countries.

Therefore, Poland, during its EU Presidency, was engaged in promoting the development of administrative methods aimed at preventing and combating organized crime by active participation in the Informal Network of Contact Points for Administrative Approach in Preventing and Combating Organized Crime as well as in the development of a practical tool of cooperation on the Europol Platform For Experts.